

(Бир гіорнщє.)

Дѣвойнице, хѹбавице!

Поглѹшай, теб' са молюж:

Кажь ми, пиле дѣк сѣдишь,

Да додж дай ми болиж.

Пѹинма и ма остави

Гѣрдички да раствора,

На Бога дѹшж да прѣдамь

Надъ двѣтки-тѣ от-гора.

Да видишь мой-то гърцице

За тѣхъ какъ є горѣло;

Какви сѣмь мѣжи теганаз азъ

За твой то лице бѣло!

Не ты ли сѣмь, дѹшнице, м азъ

На младость да с' изгѹблж?

И какъ клїдн:вашь да умрѣ

Защото тебе люблж!

Бла са пиле, остави

Отъ тоз' ниатъ проклетї

Смнанима и ми харижи

Сал' пенки-тѣ и двѣти.

Азъ помирцанени зрїца

Єз уста щж ги поглядѣж